

6. The teacher said to the pupil: "Show me only exercise terms." 7. The sergeant shouted to the soldier: "March!" 8. A said to the boy: "Go and find a fish which I wish to see him." 9. The guide said to the tourist: "Let me show you the monuments." 10. I said to the guide: "Go away with the crowd."

Exercise in Indirect Speech

Turn the direct speeches into indirect:

1. Six blind men were sitting by the roadside, and hearing some elephants in a caravan passing down the street, they said to the bystanders, "Please let us feel what this life with our hands for of course, we can never see it." When the elephant stopped by them, the first blind man, catching hold of its trunk, exclaimed: "It is like a snake!" The next, catching it by the ear, said to the first: "Do you think it is more like a fan!" The third was only able to touch the animal's legs, and exclaimed angrily: "How stupid both these men are! it seems to me like the trunk of a palm-tree." The fourth, catching hold of its tail, lost all patience and said to the others: "Go away, all of you! You are not fit to judge of an animal's shape. It is like a broom!" The fifth seized its tail, and being a good deal more intelligent than the others, said quietly to his companions: "Why do you quarrel about things you cannot understand? How is it that you cannot feel that its shape is like a spear?" The sixth put his hands on the animal's side, and, reaching up to his back, said to his friends: "You are all wrong, every one of you. It is certainly like a wall, and you will never be able to persuade me of anything else!"

* The rules given on p. 85 apply when the question is at the beginning of a speech. In subsequent questions keep the original interrogative order with the question mark.

STITCHING THROUGH FEAR

Batia Shani

בתיה שני

Tissue	5	רקמה
Tamar Dresdsner		תמר דרזדנר
Another Text	15	טקסט נוסף
Writer's Name		שם של הכותב
Works	23	עבודות
Curriculum Vitae	110	קורות חיים

Tissue

Tamar Dresdsner

רקמה

תמר דרזדנר

הקדרות בישראל, מאז שנות ה־80, מהדהדת כדיסציפלינה מוחנקת. היא חיה בשוליים, תוחמת סביבה מרחב שקוף, נעלמת ובאה במקוטע. ב־1989 הספידה אותה פאולה אהרונסון - היחידה מבין תלמידי הבאוהאוס במחלקה לקראמיקה שהגיעה לארץ־ישראל ב־1933, ואחת מהעורכות של עלון אגודת אמני הקראמיקה בארץ בשנות ה־80 - ברוח זו: "קדרות של כלים קלאסיים על אובניים הולכת ונעלמת מנוף הקדרות; ואילו אני מתעקשת וממשיכה לעבוד דווקא בשטח זה, שהוא התחום שלמדתי ולימדתי ושאותו אני אוהבת".¹

ההיסטוריוגרפיה של תחום הקדרות בארץ (עד 1962) הותוותה לראשונה ב־1991 על־ידי גדעון עפרת, בקטלוג המחקרי ראשית הקראמיקה הישראלית, 1932-1962, שהקיף שלושים שנות קדרות. בקטלוג זה, וכן בכתבים שפרסם במהלך שנות ה־80, פוסק עפרת: "הקראמיקה הישראלית שילמה את דמי זיקתה לאדמה, למיתוס ולארכאי".² על התערוכה שסוכמה באותו קטלוג הוסיף וכתב: "היתה זו מחווה לתרומתה התרבותית של העלייה הגרמנית־אוסטרית בשנות ה־30, האחראית לזריעת הזרע הקראמי היהודי־הציוני בארץ. [...] 1932 היא שנת עלייתה של חוה סמואל מגרמניה, ראשונה בשורת האמהות הגדולות של הקראמיקה הארצישראלית. 1962 היא שנת סיום המחזור הראשון של לימודי הקראמיקה בבצלאל שבירושלים. [...] שנת 1962 לא רק סוגרת מהלך היסטורי מקומי, אלא מסמנת את תחילתה המוקדמת של היפתחות המסורת הקראמית המקומית לזרמים אמריקאיים, שיקבלו תנופה ב־1967 עם גל של עולים אמריקאים שלמחרת מלחמת ששת הימים".³

אפשר אולי לראות בספרה של הדוויג גרוסמן מ־1972, החרס,⁴ ממנטו מורי למעמד הקדרות בארץ כדיסציפלינה מקצועית עצמאית. הקדרות הישראלית, שימי הזוהר שלה בשנות ה־50 וה־60, התפצלה בהמשך לתחומי־משנה, הידרדרה בהדרגה

Israeli pottery, since the 1980s, echoes as a stifled discipline. It exists in the margins, surrounding itself with a transparent space, intermittently appearing and disappearing. In 1989 it was mourned by Paula Ahronson the only one of the Bauhaus Ceramics Department students to arrive in Israel in 1933, and a co-editor of the Israeli Ceramic Artists Association newsletter in the 80s who said: "Classical pottery thrown on a wheel is disappearing from the landscape of pottery; and yet I insist on working precisely in this field, which is the subject I have both studied and taught and which I love."¹

The historiography of pottery in Israel (until 1962) was first written in 1991 by Gideon Ofrat, in the catalogue The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962, spanning three decades of pottery. In this catalogue, as in other writings archaic."² About the exhibition and catalogue he adds: "It was a tribute to the cultural contribution of the German-Austrian wave of immigration in the 1930s, which was responsible for planting the Zionist Jewish seed of ceramics in Israel 1932 is the year Hava Samuel, the first of Israeli ceramics' great mothers, immigrated to Israel from Germany. 1962 is the year the first class of ceramics students in the Bezalel Academy in Jerusalem graduated 1962 not only closes a local historic process, but also marks the first opening of local ceramic tradition to American trends, which would gain momentum in 1967 with the wave of immigration from the 1967 War."³

Hedwig Grossmann's book, *Terra Cotta*,⁴ published in 1972, may be seen as a *memento mori* to the status of pottery as an independent professional discipline in Israel. Israeli pottery, after having its hey day in the 1950s and 60s, later became subdivided and gradually declined as it was relegated to the shadowy zones of souvenirs and gifts, turning, over a few decades, into a footnote. It steadily became distinguished from the new, albeit adjacent fields of ceramic sculpture and industrial design, which defined themselves ideologically as separate spheres. The starting shot in this process of change was already identified in the 1963 exhibition "Today's Form: Young Israeli Artists," curated by Yona Fischer at the Bezalel Museum. Ziona Shimshy, who had just returned from her studies at the New York State College of Ceramics at Alfred University, wrote in the exhibition catalogue: "The meaning of the vessels lies in their lack of functionality. They express a way of thinking similar to my painting."⁵ In this spirit, studio pottery slowly turned into an "illegitimate child" of Israeli ceramics, and the history of pottery turned into litmus paper in the service of cultural researchers, archeologists and historians of decorative art.

In 1950 a Hebrew-English-French-German dictionary of pottery terms was published, compiled by the committee in charge of archeology terms in the Hebrew Language Committee.⁶ The aim of the dictionary was twofold: first and foremost, the committee wished to include in it all the pottery terms that archeologists may

בעקבות דחיקתה לאזורי הצל של המזכרות והמתנות, ותוך כמה עשורים הפכה להערת שוליים. היא הלכה ונפרדה מהתחומים החדשים, משיקים אמנם, של הפיסול הקראמי והעיצוב התעשייתי, שגיבשו לעצמם אידיאולוגיות של ספירות נפרדות. יריית הפתיחה למהלך השינוי הזה מזוהה כבר ב-1963 בתערוכה "צורה היום: אמנים צעירים בישראל", שאצר יונה פישר בבית הנכות הלאומי בצלאל. בקטלוג התערוכה כתבה ציונה שמשי, שאך חזרה מלימודים באלפרדס קולג' בניו-יורק: "מובנם של הכלים - שהם אינם פונקציונלים בלבד, אינם נוחים לשימוש. הם מבטאים דרך מחשבה דומה לזו שבציור שלי."⁵ ברוח זו הלכו קדרי הסטודיו והפכו לבנים חורגים בשדה הקראמיקה המקומי, ותולדות הקדרות היו לנייר לקמוס בשירותם של חוקרי תרבות, ארכיאולוגים והיסטוריונים של אמנות דקורטיבית.

ב-1950 ראה אור בעברית מילון עברי-אנגלי-צרפתי-גרמני למונחי קדרות, פרי עבודתה של הוועדה למונחי ארכיאולוגיה בוועד הלשון העברית.⁶ מטרת המילון היתה כפולה: בראש ובראשונה שאפה הוועדה לכלול בו את התחום - אך מכיוון שבקדרות מעוניין גם הציבור הרחב, בעיקר תעשיינים וסוחרים, ראתה הוועדה לנכון לשלב במילון גם מונחים רבים מתחום תעשיית כלי החרס החדשה; בבחינת תפסת מרובה לא תפסת: שהרי כבר ב-1931 טען הרברט ריד שקדרות היא כה מהותית באמנות, וקשורה באופן עמוק כל כך לצורכי היסוד של ציוויליזציה, עד שאתוס לאומי לא ייכון אלא אם יגשש את דרכו מבעד למדיום זה.⁷ והיתה זו הדוויג גרוסמן, האם הגדולה של אמנות החומר בארץ, שהפנתה את תשומת הלב אל הזיקה המיתית של הקדרות (ואמנות החומר ככלל) לאדמה: "אדם מאדמה נוצר. אדם ואדמה - זוג ראשוני. האדמה היא החומר, האדם היוצר הוא הקדר. הקדרות היא אם הפיסול. הכד הוא הפשטת דמות, דמות אדם, צמח או חיה."⁸ כאן, במישור הברית עם האדמה, נמתח קו מוביל אחד בין אמני החומר כקדרים לבין אמני החומר כפסלים ועד לפסלים העובדים בחומר

use in their line of work or in professional literature but as pottery was of interest to the wide public too, mainly industrialists and dealers, the committee saw fit to include many terms related to the new field of industrial pottery, thus perhaps published, compiled by the committee in charge of archeology terms in the Hebrew Language Committee.⁶ The aim of the dictionary was twofold: first and foremost, overreaching their goal; for already in 1931 Herbert Read claimed that pottery is so fundamental an art, so bound up with the elementary needs of civilization, that a national ethos must find its expression in this medium.⁷ And

In 1950 a Hebrew-English-French-German dictionary of pottery terms was published, compiled by the committee in charge of archeology terms in the Hebrew Language Committee.⁶ The aim of the dictionary was twofold: first and foremost, the committee wished to include in it all the pottery terms that archeologists may use in their line of work or in professional literature but as pottery was of interest to the wide public too, mainly industrialists and dealers, the committee saw fit to include many terms related to the new field of industrial pottery, thus perhaps overreaching their goal; for already in 1931 Herbert Read claimed that pottery is so fundamental an art, so bound up with the elementary needs of civilization, that a national ethos must find its expression in this medium.⁷ And

האדמה (יגאל תומרקין, מיכה אולמן, ועוד). רעיון המקומיות קבוע בלבה של הקדרות. "לדעת את אמנות החומר פירושו לדעת את האדמה", כותב גדעון עפרת בפרק "אמנות החומר: בין אכילה לבין קורבן" בספרו *כאן*, ומצטט שם את עמוס אילון, העומד על מעמד הארכיאולוגיה באתוס הישראלי ומאבחן כי "הארכיאולוגים הישראלים מחפשים לא רק חרסים במעמקי האדמה; [...] הם מחפשים גם שורשים וזהות".⁹ ועוד ממשיך עפרת ומצטט, הפעם את ציונה שמשי: "החומר תמיד אדמה. אלף ניפויים וכתישה - והוא אדמה, אדמה של שעות ערב ואלף שנות אור. אני מנסה לשמר אותה ולאנסה אך מעט".¹⁰ אין זה מקרה אפוא שבארץ צמחה אמנות החומר כענף של החיפושים ה"כנעניים" אחר שורשיות ארכאית מקומית, מקומיותה של האדמה ומקומיותו של המיתוס.

Another Text

Writers Name

טקסט נוסף

שם של הכותב פה

הקדרות בישראל, מאז שנות ה־80, מהדהדת כדיסציפלינה מוחנקת. היא חיה בשוליים, תוחמת סביבה מרחב שקוף, נעלמת ובאה במקוטע. ב־1989 הספידה אותה פאולה אהרונסון - היחידה מבין תלמידי הבאוהאוס במחלקה לקראמיקה שהגיעה לארץ־ישראל ב־1933, ואחת מהעורכות של עלון אגודת אמני הקראמיקה בארץ בשנות ה־80 - ברוח זו: "קדרות של כלים קלאסיים על אובניים הולכת ונעלמת מנוף הקדרות; ואילו אני מתעקשת וממשיכה לעבוד דווקא בשטח זה, שהוא התחום שלמדתי ולימדתי ושאותו אני אוהבת".¹

ההיסטוריוגרפיה של תחום הקדרות בארץ (עד 1962) הותוותה לראשונה ב־1991 על־ידי גדעון עפרת, בקטלוג המחקרי ראשית הקראמיקה הישראלית, 1932-1962, שהקיף שלושים שנות קדרות. בקטלוג זה, וכן בכתבים שפרסם במהלך שנות ה־80, פוסק עפרת: "הקראמיקה הישראלית שילמה את דמי זיקתה לאדמה, למיתוס ולארכאי".² על התערוכה שסוכמה באותו קטלוג הוסיף וכתב: "היתה זו מחווה לתרומתה התרבותית של העלייה הגרמנית־אוסטרית בשנות ה־30, האחראית לזריעת הזרע הקראמי היהודי־הציוני בארץ. [...] 1932 היא שנת עלייתה של חוה סמואל מגרמניה, ראשונה בשורת האמהות הגדולות של הקראמיקה הארצישראלית. 1962 היא שנת סיום המחזור הראשון של לימודי הקראמיקה בבצלאל שבירושלים. [...] שנת 1962 לא רק סוגרת מהלך היסטורי מקומי, אלא מסמנת את תחילתה המוקדמת של היפתחות המסורת הקראמית המקומית לזרמים אמריקאיים, שיקבלו תנופה ב־1967 עם גל של עולים אמריקאים שלמחרת מלחמת ששת הימים".³

1 פאולה אהרונסון, קדרות, 12 (ספטמבר 1989), עמ' 23.
2 גדעון עפרת, ראשית הקראמיקה הישראלית, 1932-1962 (ירושלים והרצליה: בית האמנים ומוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית, 1991); ראו גם עירית ציפר, "בסיס בריא ליצירות הדור הצעיר: לדמותה של מסורת הקדרות הישראלית", קט. הבינאלה הישראלית השלישית לקראמיקה: עיצוב-אמנות-עיצוב, בעריכת מארק צצולה (תל־אביב: מוזיאון ארץ־ישראל, 2005), עמ' 108-119.

Israeli pottery, since the 1980s, echoes as a stifled discipline. It exists in the margins, surrounding itself with a transparent space, intermittently appearing and disappearing. In 1989 it was mourned by Paula Ahronson the only one of the Bauhaus Ceramics Department students to arrive in Israel in 1933, and a co-editor of the Israeli Ceramic Artists Association newsletter in the 80s who said: "Classical pottery thrown on a wheel is disappearing from the landscape of pottery; and yet I insist on working precisely in this field, which is the subject I have both studied and taught and which I love."¹

The historiography of pottery in Israel (until 1962) was first written in 1991 by Gideon Ofrat, in the catalogue The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962, spanning three decades of pottery. In this catalogue, as in other writings archaic."² About the exhibition and catalogue he adds: "It was a tribute to the cultural contribution of the German-Austrian wave of immigration in the 1930s, which was responsible for planting the Zionist Jewish seed of ceramics in Israel 1932 is the year Hava Samuel, the first of Israeli ceramics' great mothers, immigrated to Israel from Germany. 1962 is the year the first class of ceramics students in the Bezalel Academy in Jerusalem graduated 1962 not only

1 Gideon Ofrat, The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962 (Jerusalem and Herzliya: Artists' House, and Herzliya Museum of Contemporary Art, 1991) [in Hebrew]; see also Irit Ziffer "A Healthy Foundation for the Creations of the Younger Generation: A Note on Israeli Pottery Tradition," in Marc Cecula (ed.), The Third Biennale for Israeli Ceramics: Design, Art, Design, exhibition cat. (Tel Aviv: Eretz-Israel Museum, 2005), pp. 12-21.
2 Gideon Ofrat, Ibid., pp. 5-7.

מהדהדת כדיסציפלינה מוחנקת. היא חיה בשוליים, תוחמת סביבה מרחב שקוף, נעלמת ובאה במקוטע. ב־1989 הספידה אותה פאולה אהרונסון - היחידה מבין תלמידי הבאוהאוס במחלקה לקראמיקה שהגיעה לארץ־ישראל ב־1933, ואחת מהעורכות של עלון אגודת אמני הקראמיקה בארץ בשנות ה־80 - ברוח זו: "קדרות של כלים קלאסיים על אובניים הולכת ונעלמת מנוף הקדרות; ואילו אני מתעקשת וממשיכה לעבוד דווקא בשטח זה, שהוא התחום שלמדתי ולימדתי ושאותו אני אוהבת".¹

ההיסטוריוגרפיה של תחום הקדרות בארץ (עד 1962) הותוותה לראשונה ב־1991 על־ידי גדעון עפרת, בקטלוג המחקרי ראשית הקראמיקה הישראלית, 1932-1962, שהקיף שלושים שנות קדרות. בקטלוג זה, וכן בכתבים שפרסם במהלך שנות ה־80, פוסק עפרת: "הקראמיקה הישראלית שילמה את דמי זיקתה לאדמה, למיתוס ולארכאי".² על התערוכה שסוכמה באותו קטלוג הוסיף וכתב: "היתה זו מחווה לתרומתה התרבותית של העלייה הגרמנית־אוסטרית בשנות ה־30, האחראית לזריעת הזרע הקראמי היהודי־הציוני בארץ. [...] 1932 היא שנת עלייתה של חוה סמואל מגרמניה, ראשונה בשורת האמהות הגדולות של הקראמיקה הארצישראלית. 1962 היא שנת סיום המחזור הראשון של לימודי הקראמיקה בבצלאל שבירושלים. [...] שנת 1962 לא רק סוגרת מהלך היסטורי מקומי, אלא מסמנת את תחילתה המוקדמת של היפתחות המסורת הקראמית המקומית לזרמים אמריקאיים, שיקבלו תנופה ב־1967 עם גל של עולים אמריקאים שלמחרת מלחמת ששת הימים".³

אפשר אולי לראות בספרה של הדוויג גרוסמן מ־1972, החרס,⁴ ממנטו מורי למעמד הקדרות בארץ כדיסציפלינה מקצועית עצמאית. הקדרות הישראלית, שימי הזוהר שלה בשנות ה־50 וה־60, התפצלה בהמשך לתחומי־משנה, הידרדרה בהדרגה הקדרות בישראל, מאז שנות ה־80, מהדהדת כדיסציפלינה מוחנקת. היא חיה בשוליים, תוחמת סביבה מרחב שקוף, נעלמת ובאה במקוטע.

in Jerusalem graduated 1962 not only closes a local historic process, but also marks the first opening of local ceramic tradition to American trends, which would gain momentum in 1967 with the wave of immigration from the 1967 War."³

Israeli pottery, since the 1980s, echoes as a stifled discipline. It exists in the margins, surrounding itself with a transparent space, intermittently appearing and disappearing. In 1989 it was mourned by Paula Ahronson the only one of the Bauhaus Ceramics Department students to arrive in Israel in 1933, and a co-editor of the Israeli Ceramic Artists Association newsletter in the 80s who said: "Classical pottery thrown on a wheel is disappearing from the landscape of pottery; and yet I insist on working precisely in this field, which is the subject I have both studied and taught and which I love."¹

The historiography of pottery in Israel (until 1962) was first written in 1991 by Gideon Ofrat, in the catalogue The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962, spanning three decades of pottery. In this catalogue, as in other writings archaic."² About the exhibition and catalogue he adds: "It was a tribute to the cultural contribution of the German-Austrian wave of immigration in the 1930s, which was responsible for planting the Zionist Jewish seed of ceramics in Israel 1932 is the year Hava Samuel, the first of Israeli ceramics' great mothers, immigrated to Israel from Germany. 1962 is the year the first class of ceramics students in the Bezalel Academy in Jerusalem graduated 1962 not only closes a local historic process, but also

אפשר אולי לראות בספרה של הדוויג גרוסמן מ־1972, החרס,⁴ ממנטו מורי למעמד הקדרות בארץ כדיסציפלינה מקצועית עצמאית. הקדרות הישראלית, שימי הזוהר שלה בשנות ה־50 וה־60, התפצלה בהמשך לתחומי־משנה, הידרדרה בהדרגה הקדרות בישראל, מאז שנות ה־80, מהדהדת כדיסציפלינה מוחנקת. היא חיה בשוליים, תוחמת סביבה מרחב שקוף, נעלמת ובאה במקוטע. ב־1989 הספידה אותה פאולה אהרונסון - היחידה מבין תלמידי הבאוהאוס במחלקה לקראמיקה שהגיעה לארץ־ישראל ב־1933, ואחת מהעורכות של עלון אגודת אמני הקראמיקה בארץ בשנות ה־80 - ברוח זו: "קדרות של כלים קלאסיים על אובניים הולכת ונעלמת מנוף הקדרות; ואילו אני מתעקשת וממשיכה לעבוד דווקא בשטח זה, שהוא התחום שלמדתי ולימדתי ושאותו אני אוהבת".¹

ההיסטוריוגרפיה של תחום הקדרות בארץ (עד 1962) הותוותה לראשונה ב־1991 על־ידי גדעון עפרת, בקטלוג המחקרי ראשית הקראמיקה הישראלית, 1932-1962, שהקיף שלושים שנות קדרות. בקטלוג זה, וכן בכתבים שפרסם במהלך שנות ה־80, פוסק עפרת: "הקראמיקה הישראלית שילמה את דמי זיקתה לאדמה, למיתוס ולארכאי".² על התערוכה שסוכמה באותו קטלוג הוסיף וכתב: "היתה זו מחווה לתרומתה התרבותית של העלייה הגרמנית־אוסטרית בשנות ה־30, האחראית לזריעת הזרע הקראמי היהודי־הציוני בארץ. [...] 1932 היא שנת 1962 היא שנת סיום המחזור הראשון של לימודי הקראמיקה בבצלאל שבירושלים. [...] שנת 1962 לא רק סוגרת מהלך היסטורי מקומי, אלא מסמנת את תחילתה המוקדמת של היפתחות המסורת הקראמית המקומית לזרמים אמריקאיים, שיקבלו תנופה ב־1967 עם גל של עולים אמריקאים שלמחרת מלחמת ששת הימים".³

הקדרות בישראל, מאז שנות ה־80,

closes a local historic process, but also marks the first opening of local ceramic tradition to American trends, which would gain momentum in 1967 with the wave of immigration from the 1967 War."³

Israeli pottery, since the 1980s, echoes as a stifled discipline. It exists in the margins, surrounding itself with a transparent space, intermittently appearing and disappearing. In 1989 it was mourned by Paula Ahronson the only one of the Bauhaus Ceramics Department students to arrive in Israel in 1933, and a co-editor of the Israeli Ceramic Artists Association newsletter in the 80s who said: "Classical pottery thrown on a wheel is disappearing from the landscape of pottery; and yet I insist on working precisely in this field, which is the subject I have both studied and taught and which I love."¹

The historiography of pottery in Israel (until 1962) was first written in 1991 by Gideon Ofrat, in the catalogue The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962, spanning three decades of pottery. In this catalogue, as in other writings archaic."² About the exhibition and catalogue he adds: "It was a tribute to the cultural contribution of the German-Austrian wave of immigration in the 1930s, which was responsible for planting the Zionist Jewish seed of ceramics in Israel 1932 is the year Hava Samuel, the first of Israeli ceramics' great mothers, immigrated to Israel from Germany. 1962 is the year the first class of ceramics students in the Bezalel Academy

¹ Gideon Ofrat, The Beginnings of Israeli Ceramics, 1932-1962 (Jerusalem and Herzliya: Artists' House, and Herzliya Museum

¹ פאולה אהרונסון, קדרות, 12 (ספטמבר 1989), עמ' 23.

marks the first opening of local ceramic tradition to American trends, which would gain momentum in 1967 with the wave of immigration from the 1967 War.”³

Israeli pottery, since the 1980s, echoes as a stifled discipline. It exists in the margins, surrounding itself with a transparent space, intermittently appearing and disappearing. In 1989 it was mourned by Paula Ahronson the only one of the Bauhaus Ceramics Department students to arrive in Israel in 1933, and a co-editor of the Israeli Ceramic Artists Association newsletter in the 80s who said: “Classical pottery thrown on a wheel is disappearing from the landscape of pottery; and yet I insist on working precisely in this field, which is the subject I have both studied and taught and which I love.”¹

The historiography of pottery in Israel (until 1962) was first written in 1991 by Gideon Ofraionist Jewish seed of ceramics in Israel 1932 is the year Hava Samuel, the first of Israeli ceramics’ great mothers, immigrated to Israel from Germany. 1962 is the year the first class of ceramics students in the Bezalel Academy in Jerusalem graduated 1962 not only closes a local historic process, but also marks the first opening of local ceramic tradition to American trends, which would gain momentum in 1967 with the wave of immigration from the 1967 War.”³

ב־1989 הספידה אותה פאולה אהרונסון - היחידה מבין תלמידי הבאוהאוס במחלקה לקראמיקה שהגיעה לארץ־ישראל ב־1933, ואחת מהעורכות של עלון אגודת אמני הקראמיקה בארץ בשנות ה־80 - ברוח זו: "קדרות של כלים קלאסיים על אובניים הולכת ונעלמת מנוף הקדרות; ואילו אני מתעקשת וממשיכה לעבוד דווקא בשטח זה, שהוא התחום שלמדתי ולימדתי ושאותו אני אוהבת".¹

Works

העבודות

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

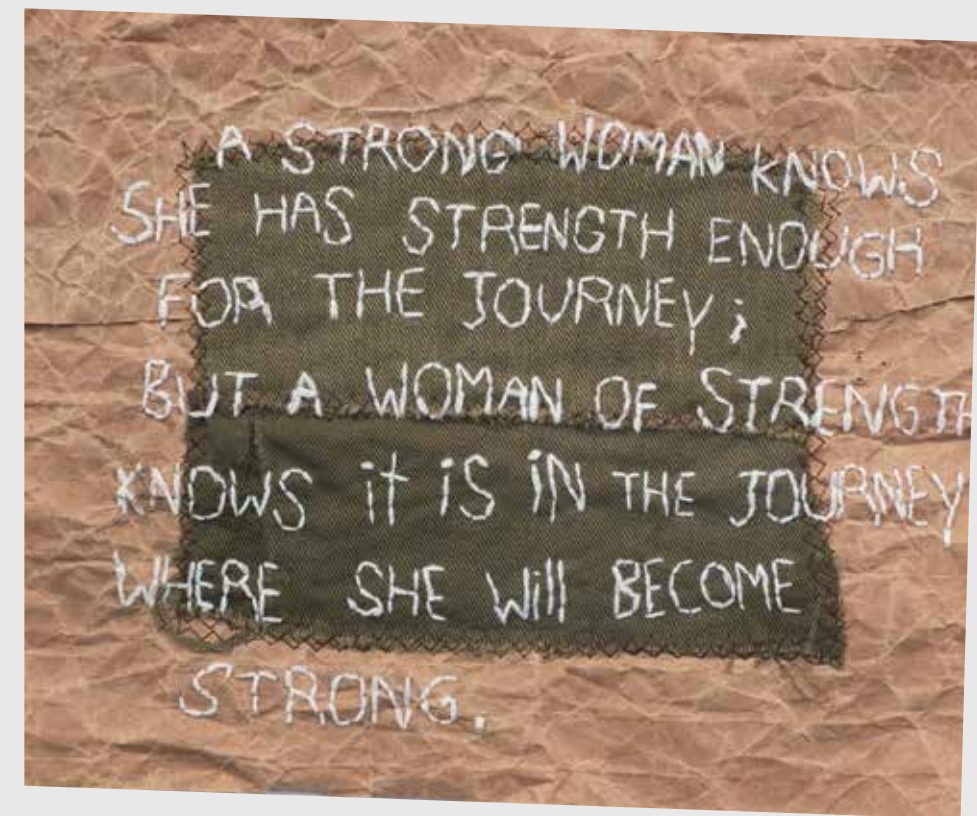
—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

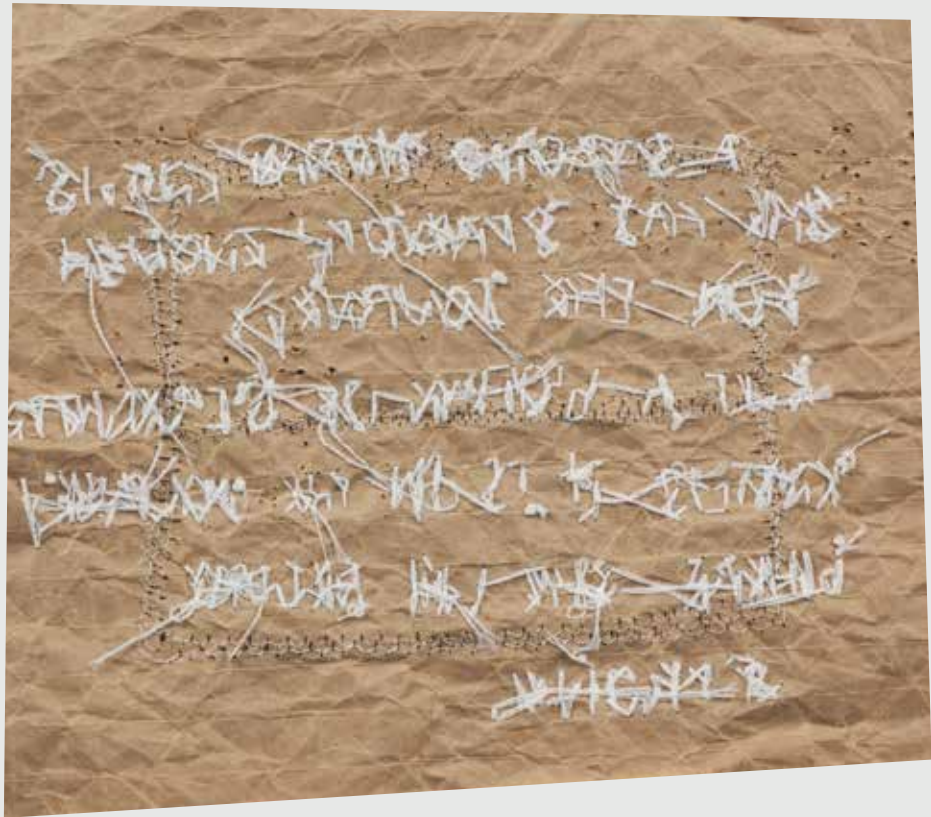

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

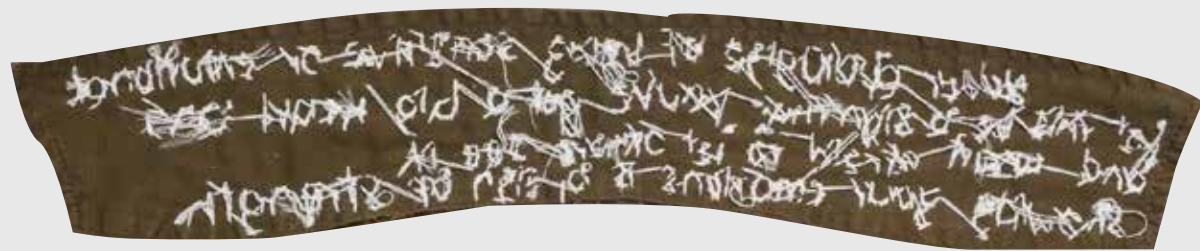
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

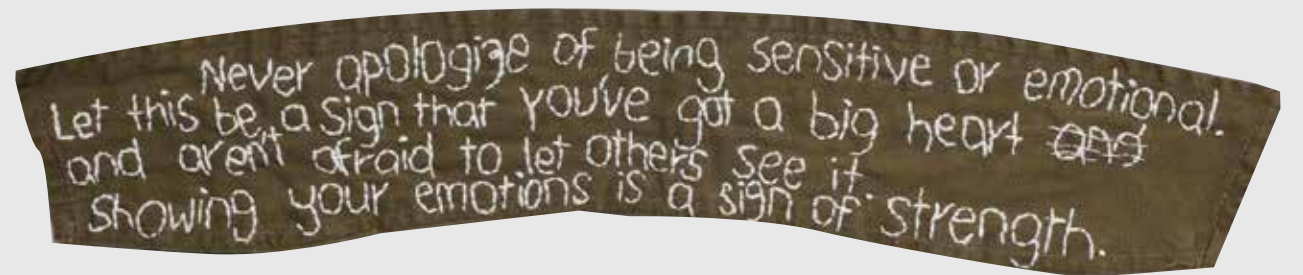
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

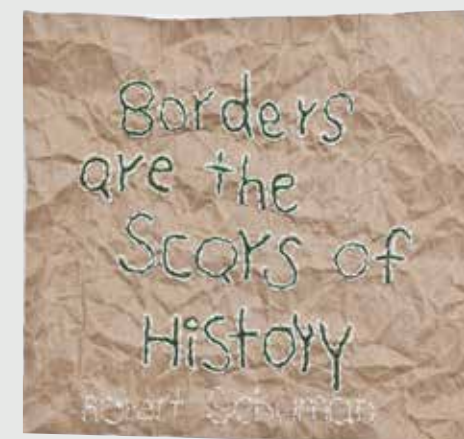
2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

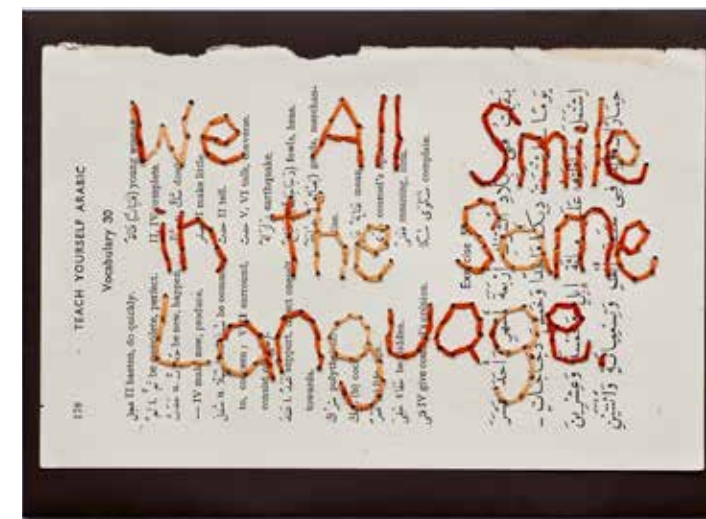
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

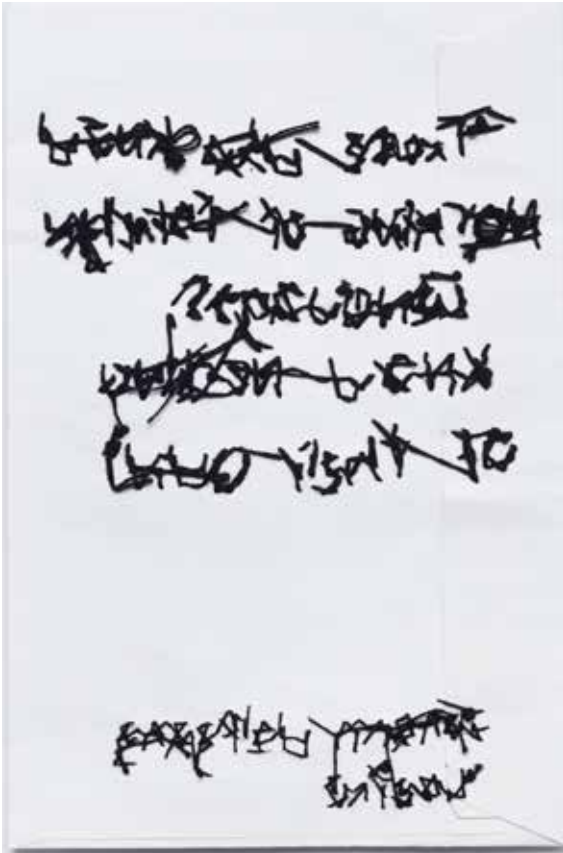

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

2004, work materials here

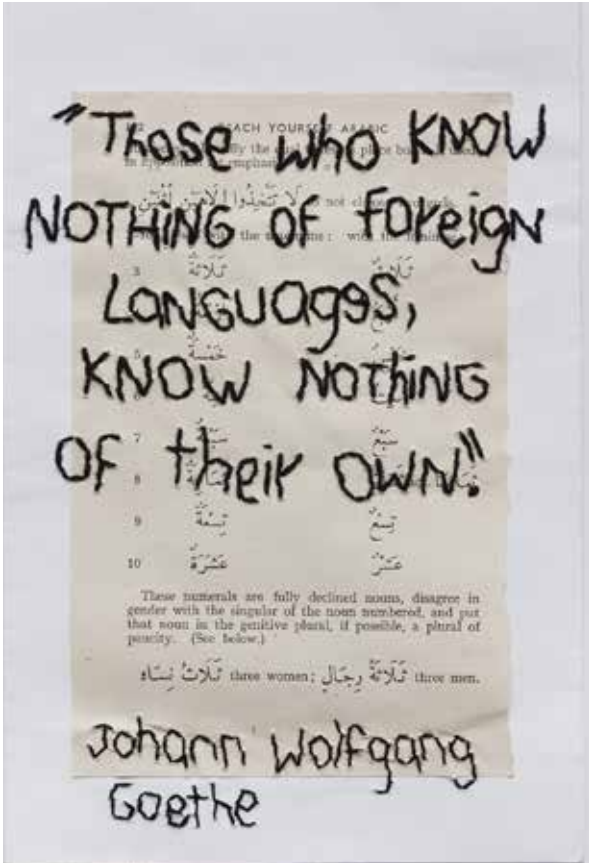
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

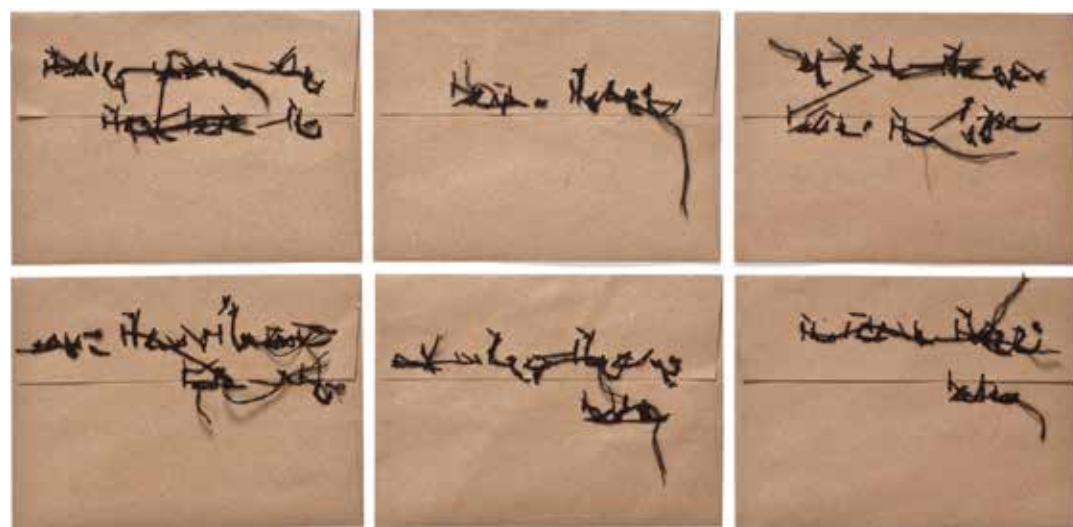
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

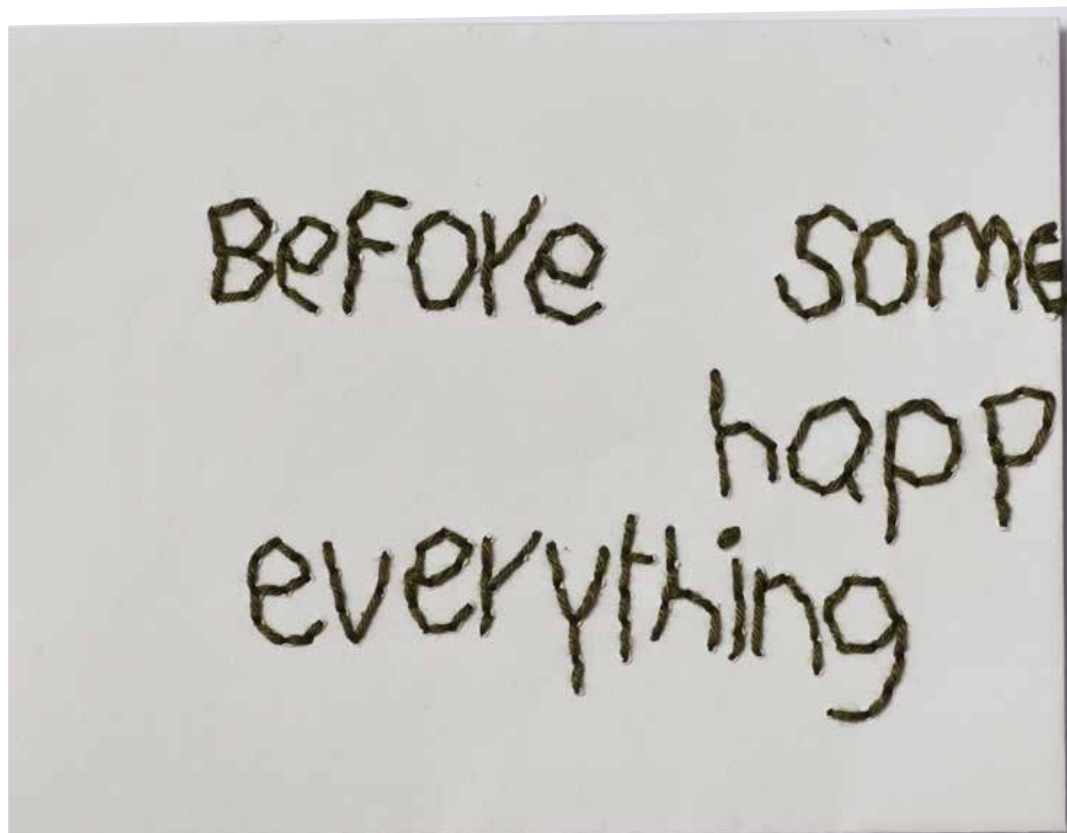
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

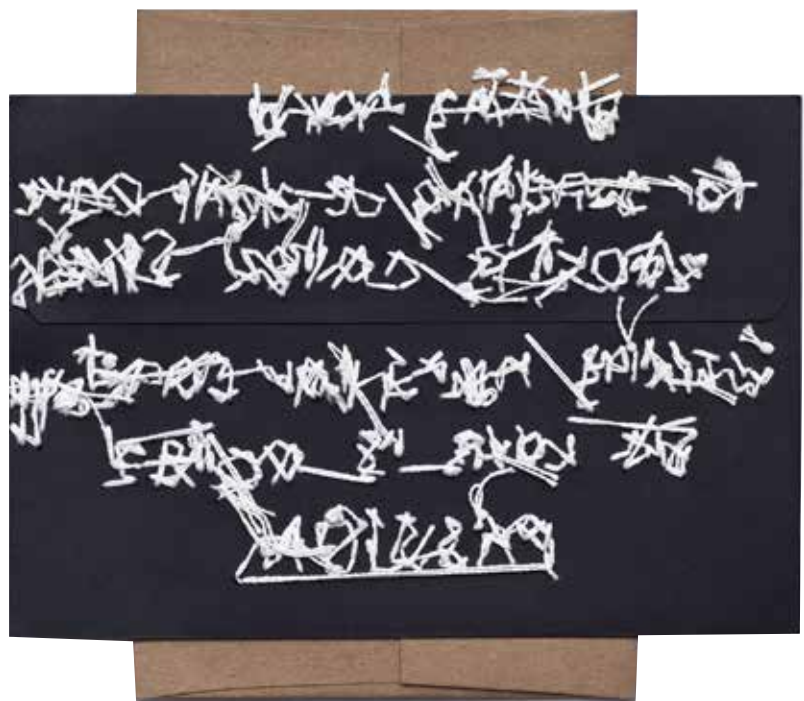
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

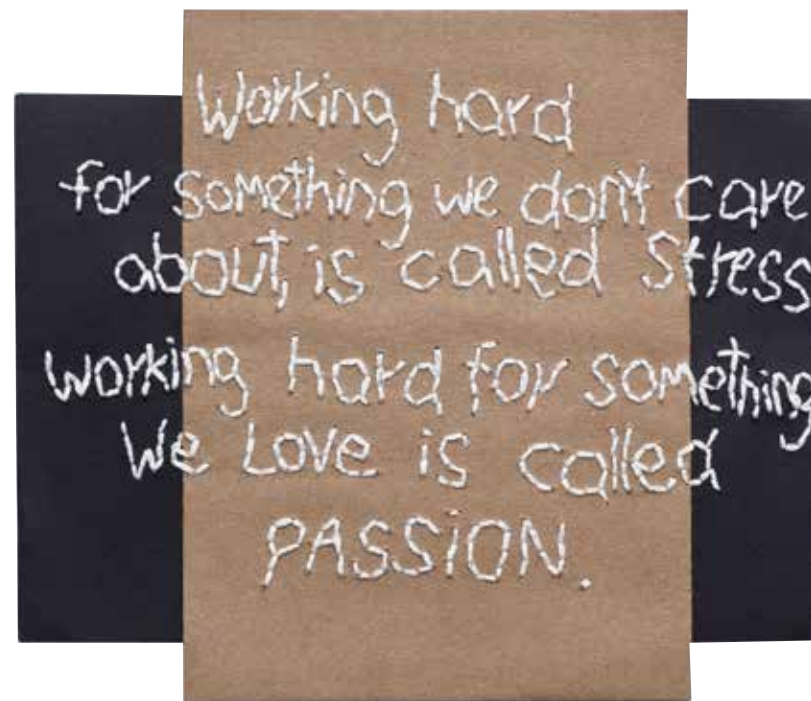
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

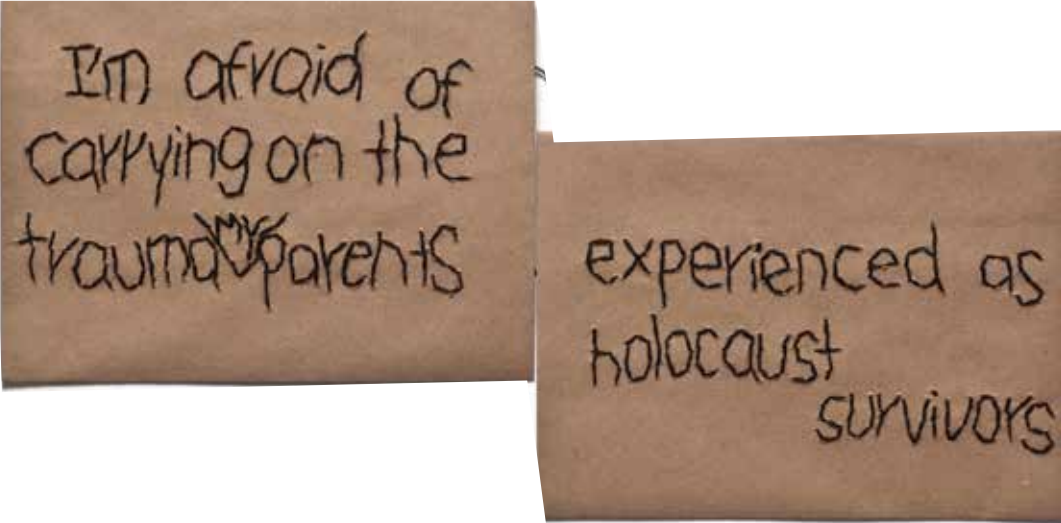
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

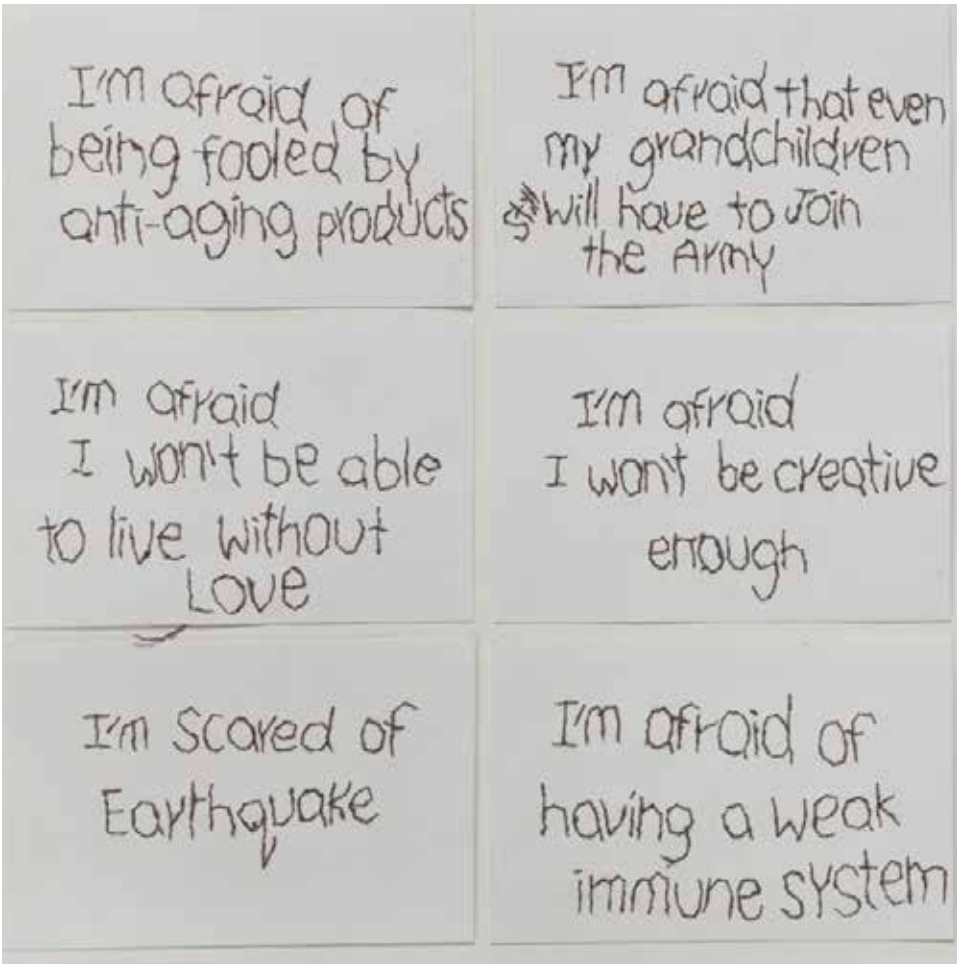
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

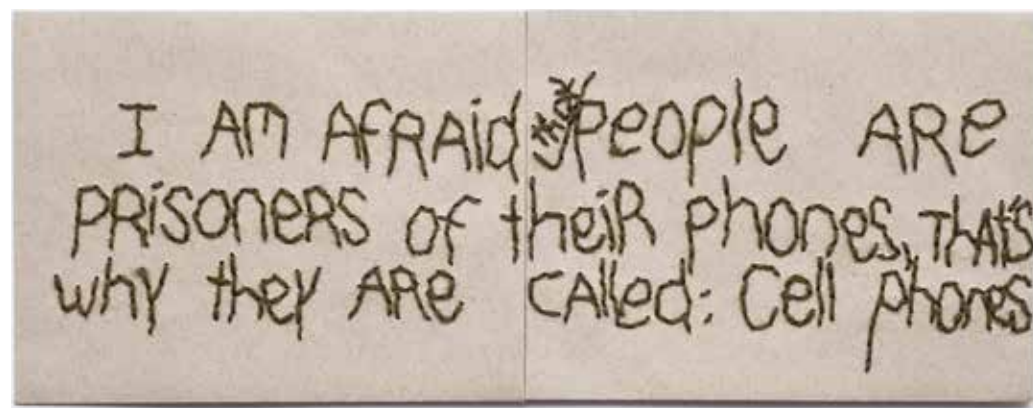
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

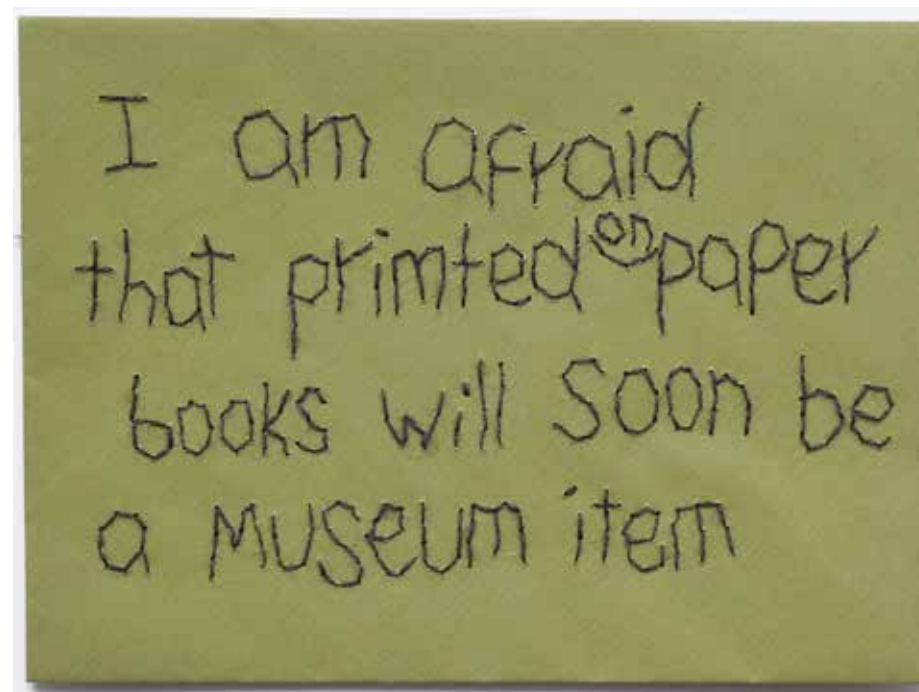
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

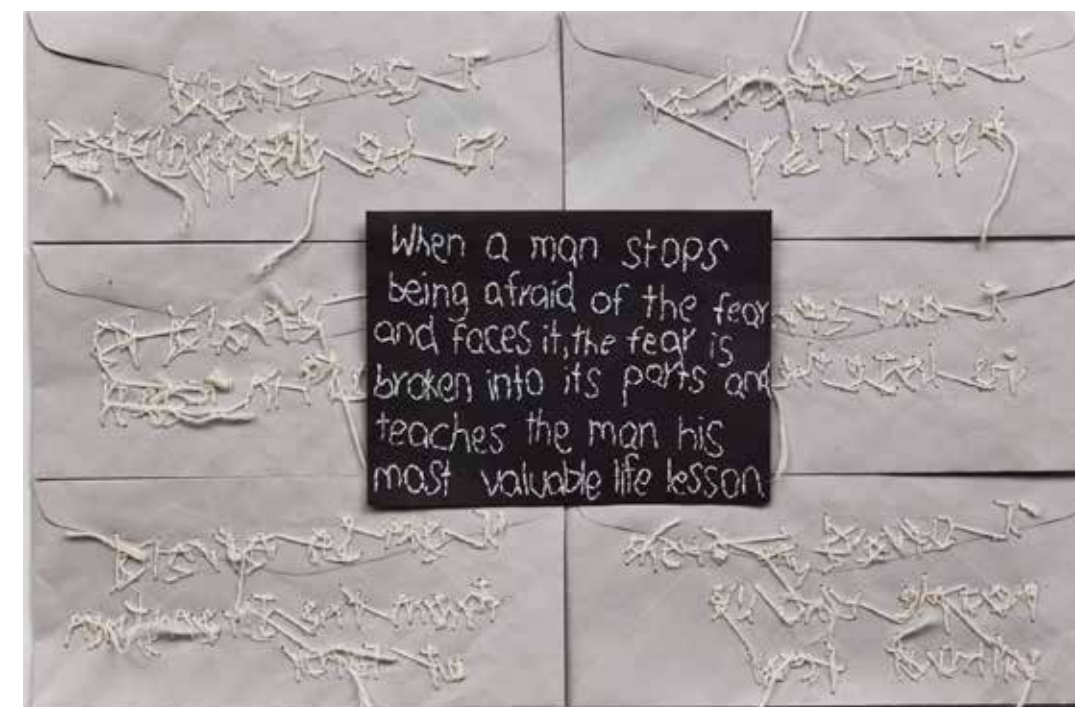
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

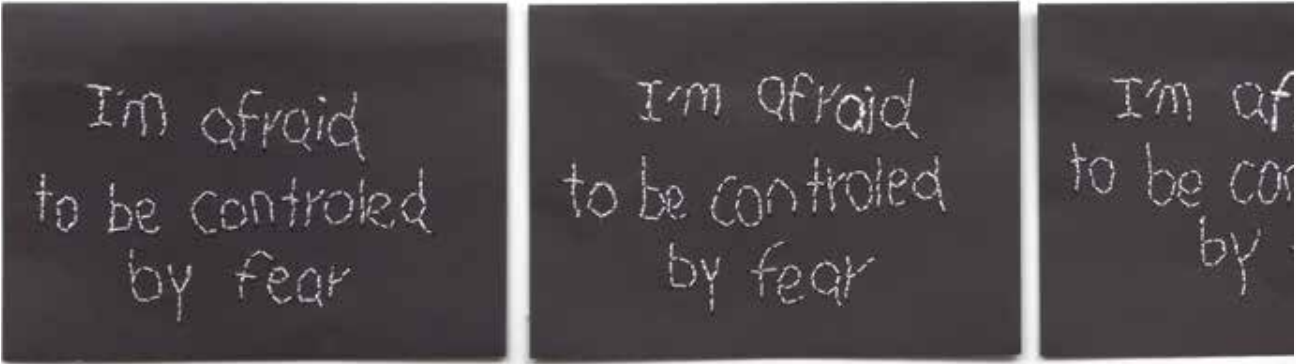
Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

שם העבודה פה
work materials here ,2004
רקמה על גבי כיס חולצה צבאית
—
—

Work Title

שם העבודה פה
work materials here ,2004
רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

שם העבודה פה
work materials here ,2004
—

Work Title

שם העבודה פה
work materials here ,2004
רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

Work Title

work materials here ,2004

—

שם העבודה פה

2004, רקמה על גבי כיס חולצה צבאית

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 108

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 109

P. 110

P. 110

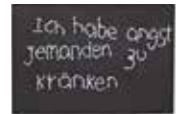
P. 110

P. 111

P. 111

P. 111

P. 110

P. 110

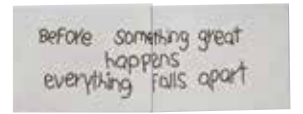
P. 110

P. 111

P. 111

P. 111

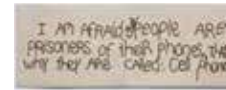
P. 110

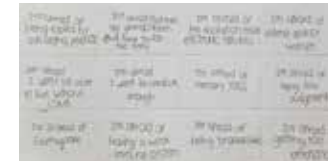
P. 110

P. 110

P. 111

P. 111

P. 111

P. 110

P. 110

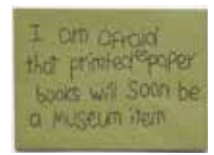
P. 110

P. 111

P. 111

P. 111

P. 110

P. 110

P. 110

P. 111

P. 111

מבחר תערוכות קבוצתיות	תערוכות יחיד	ציונים ביוגרפיים
1975 "בצלאל 70+", ביתן הלנה רובינשטיין לאמנות בת־זמננו, מוזיאון תל־אביב לאמנות (קטלוג)	2001 "כלי קטן, פורצלן", גלריה פריסקופ לעיצוב עכשווי, תל־אביב	1971-1975 לימודים במחלקה לעיצוב קראמי, בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים
1985 "קדרות קדרות", הגלריה העירונית, ירושלים	2004 "גבול דק", הגלריה, מושב שואבה	מ־1984 מרצה בכירה במחלקה לעיצוב קראמי וחוכית, בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים
1988 "בקבוקים", גלריה מאפו, תל־אביב	2009 "גלגל נקודה: פרס אנדי 2009", מוזיאון תל־אביב לאמנות	הוראת קדרות במרכז לאמנות חזותית, באר־שבע
1989 "בוגרי בצלאל", מוזיאון ישראל, ירושלים (קטלוג)		1989 ממקימי "שמונה ביחד" ו־רוח כדים", חנות וגלריה לקראמיקה, ירושלים
"קראמיקה מישראל", תערוכה נודדת בגרמניה (קטלוג)		1997-2000 לימודי חינוך ולדורף במכללה לחינוך ע"ש דוד ילין, ירושלים
1992 "קראמיקה קדומה ועכשווית", הגלריה לאמנות, אוניברסיטת חיפה (קטלוג)		2006 אומנית אורחת במרכז Watershed לאומנויות קראמיות, ניוקאסל, מיין [בתמיכת AIDA, Association of Israel's Decorative Arts]
1993 "תה", גלריה רוח כדים, ירושלים (פרס ראשון)		2006-2007 ראש מסלול קדרות במחלקה לעיצוב קראמי וחוכית, בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים
1998 "דרך בחומר: חמישה עשורים לקראמיקה בישראל", בית אהרון כהנא, רמת־גן (קטלוג)		2007 אומנית אורחת (הרצאה וסדנה) במחלקה לקראמיקה של אוניברסיטת SUNY, ניו־פאלץ, ניו־יורק
1999 "14 ביחד: קדרות ופיסול קראמי", היכל התרבות, ראשון־לציון		
"קדרים עורכים שולחן", בית אהרון כהנא, רמת־גן		

Biographical Notes	Solo Exhibitions	Selected Group Exhibitions
1971-1975 Department of Ceramic Design, Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem	2001 "Porcelain – A Small Pot," Periscope Contemporary Design Gallery, Tel Aviv	1975 "Bezalel 70+," The Helena Rubinstein Pavilion for Contemporary Art, Tel Aviv Museum of Art (catalogue)
Since 1984 Senior Lecturer at the Department of Ceramic and Glass Design, Bezalel Academy of Art and Design, Jerusalem	2004 "Thin Line," The Gallery, Moshav Sho'eva	
	2009 "Wheel. Period: Andy Prize 2009," Tel Aviv Museum of Art (catalogue)	2005 "Twisting Drops" (with Asaf Ben Zvi), Hakibbutz Gallery, Tel Aviv
1980-1989 Taught pottery at the Center of Visual Art, Be'er Sheba		"Homage to an Artist" (with Asaf Ben Zvi), Artists' House, Jerusalem
2007 Guest artist (lecture and workshop), Ceramics Program, Art Department, State University of New York, New Paltz, New York		"Collect 2005: International Art Fair for Contemporary Objects," The Victoria and Albert Museum, London (sponsored by AIDA, Association of Israel's Decorative Arts) (catalogue)
		2006 "Goblet," The Gallery, Moshav Sho'eva
		"From a Painter's Diary" (with Asaf Ben Zvi), Gordon Gallery, Tel Aviv (catalogue)
		2008 "Beauty," Flow Gallery, London; Manchester Craft and Design Center, England; Clotworthy Arts Center, Antrim, Northern Ireland

